

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 265/2025-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **The Galata Group s.r.o.**, Fándlyho 8, Bratislava, zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní sp. zn. B1-11C/15/2018 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 18. marca 2025, ktorú doplnila 25. marca 2025 a 2. mája 2025, opakovane domáha vyslovenia porušenia základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práv na spravodlivé súdne konanie a prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a čl. 17 ods. 1 charty postupom mestského súdu v označenom konaní. Navrhuje prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznať jej finančné zadosťučinenie 60 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky vyplýva, že žalobkyňa sa na Okresnom súde Bratislava I, z ktorého výkon súdnictva od júna 2023 prešiel na mestský súd, žalobou z mája 2018 domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovaným, ktorý je konateľom sťažovateľky. Na návrh žalobkyne mestský súd uznesením z 25. marca 2024 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanému zakázal nakladať

s jeho obchodným podielom v obchodnej spoločnosti (sťažovateľka) a tiež s obchodným podielom sťažovateľky v inej obchodnej spoločnosti.

3. Žalovaný podal proti tomuto uzneseniu 16. apríla 2024 odvolanie, ktoré doplnil viacerými podaniami, naposledy 26. apríla 2024. Žalobkyňa sa k odvolaniu vyjadrila 7. júna 2024, ktoré bolo doručené žalovanému, ktorý sa k tomu vyjadril 20. júna 2024. Mestský súd odvolanie 7. augusta 2024 predložil Krajskému súdu v Bratislave, ktorý mu však 10. septembra 2024 spis vrátil bez toho, aby o odvolaní rozhodol, keďže mestský súd nevykonal úkony vo vzťahu k odvolaniu sťažovateľky zo 17. apríla 2024 proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Podľa krajského súdu aj sťažovateľke malo byť doručené uznesenie o neodkladnom opatrení a až po realizácii procesných úkonov má mestský súd predložiť vec na rozhodnutie o odvolaní.

4. Po vrátení veci mestský súd doručil sťažovateľke 25. februára 2025 odvolanie žalovaného proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia. Sťažovateľka zaslala vyjadrenie 5. marca 2025. Dňa 14. marca 2025 doručila vyjadrenie žalobkyňa, ku ktorému sa sťažovateľka vyjadrila 21. marca 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka namieta, že po vrátení spisu mestskému súdu neboli do podania ústavnej sťažnosti vykonané procesné úkony podľa pokynu krajského súdu tak, aby bolo jej odvolanie riadne predložené krajskému súdu. To považuje za hrubý priet'ah v postupe mestského súdu. Sťažovateľka zdôrazňuje, že napadnuté konanie má pre ňu enormný význam, keďže neodkladným opatrením bol zablokovaný jej majetok, čo ohrozuje projekt v hodnote 240 miliónov eur. Okrem toho poukazuje na to, že ešte v júni sa na postup mestského súdu sťažovala jeho predsedovi, no ten jej sťažnosť vyhodnotil ako neprípustnú, keďže nie je stranou sporu. Sťažovateľka je toho názoru, že mestský súd nerešpektuje nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 648/2022 z 15. júna 2023, ktorým už bolo vyslovené porušenie ústavných práv žalovaného postupom mestského súdu v napadnutom konaní, ktorému bolo prikázané konať bez zbytočných priet'ahov.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Za zjavne neopodstatnenú možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

8. O predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky v tej istej veci, ktorá smerovala proti postupu mestského súdu v napadnutom konaní, bolo rozhodnuté uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 79/2025 zo 6. februára 2025 (ďalej len „predchádzajúce uznesenie“), ktorým ústavný súd

ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol. Predchádzajúce uznesenie nadobudlo právoplatnosť 20. februára 2025 a ústavný súd v ňom posúdil postup mestského súdu od momentu podania odvolania sťažovateľky (17. apríla 2024) proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia do podania predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky (9. januára 2025, pozn.).

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty:

9. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020, II. ÚS 183/2022).

10. Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00), no nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 66/02). S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa postup súdu nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00).

11. Ústavný súd preskúmal postup mestského súdu v rozhodnom období, teda od podania predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľky (9. januára 2025), a konštatuje, že v ňom neidentifikoval zbytočné prietahy, v dôsledku ktorých by bolo možné vysloviť porušenie označených práv sťažovateľky. S ohľadom na minimálny časový odstup opakovane podanej obsahovo i argumentačne totožnej ústavnej sťažnosti sťažovateľky (18. marca 2025, teda jeden mesiac po právoplatnosti predchádzajúceho uznesenia) ústavný súd, reflektujúc body 7 a 8 odôvodnenia predchádzajúceho odmietajúceho uznesenia, nežiaduci zásah mestského súdu do základných práv sťažovateľky v požadovanej ústavnoprávnej intenzite opätovne nezhliadol.

12. Ústavný súd preto dospel k záveru, že ústavná sťažnosť sťažovateľky v časti namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty je zjavne neopodstatnená a ako taká bola pri jej predbežnom prerokovaní odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty a práva podľa čl. 13 dohovoru:

13. Ústavný súd konštatuje, že v ústavnej sťažnosti sťažovateľky úplne absentuje argumentácia, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi postupom mestského súdu v napadnutom konaní a porušením v ústavnej sťažnosti označeného základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty, ako aj čl. 13 dohovoru, ktorých vyslovenia sa sťažovateľka v petite svojej ústavnej sťažnosti taktiež domáha.

14. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uviedol, že je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľka v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha (IV. ÚS 574/2018, II. ÚS 346/2021, II. ÚS 443/2021).

15. Na základe uvedených skutočností ústavný súd aj so zreteľom na kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky ústavnú sťažnosť v predmetnej časti odmietol pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde.

III.3. K namietanému porušeniu práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 11 ods. 1 listiny a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty:

16. Pokiaľ ide o namietané porušenie sťažovateľkinho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 11 ods. 1 listiny a práva na pokojné užívanie majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu a čl. 17 ods. 1 charty postupom mestského súdu v napadnutom konaní, ústavný súd konštatuje, že v okolnostiach posudzovanej veci až konečným rozhodnutím vo veci samej môže dôjsť k zásahu do označených základných práv sťažovateľky v intenzite potrebnej na vyslovenie ich porušenia, a keďže v danom štádiu napadnutého konania nie je možné usúdiť, aký bude jeho výsledok, je potrebné ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde (podobne III. ÚS 648/2022).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. mája 2025

Robert Šorl
predseda senátu